

Rigsdagstidende.

1861. Forhandlingerne paa Folkethinget. N°. 92.

Trettende Sæssion.

27de Møde.

Fretdagen den 8de November Kl. 1.

(Fortsat.)

Møllen (fortsat): Det er ikke muligt at vide, hvorvidt den ene Straf opveies fuldkommen af den anden; selv den, der havde prøvet begge Straffemaader, vilde maaskee vanskeligt kunne sige, hvilken der var den værste; han vilde maaskee betænke sig paa, hvilken han skulde vælge, ifald Touren atter kom til ham. Den ærede Ordfører udtalte ogsaa, med Hensyn til det af den ærede Rigsdagsmand for Holbæk Amts 5te Valgkreds (C. Kimestad) stillede Forslag, at han ikke kunde goutere det, fordi Enkelcellestreffen kun vilde være at anvende paa en Deel af Straffen; men det er jo netop det, som Lovforslaget ogsaa vil. Lovforslaget vil, at Administrationen skal være bemyndiget til at give Loven tilbagevirkende Kraft; det vil anvende den paa allerede inddømte Forbrydere. Lovforslaget maa altsaa ogsaa ville, at en Deel af Tugthusstraffen skal tilbringes affondret i Enkelcelle, og det finder jeg efter mit Begreb fuldkommen rigtigt. Den ærede Forslagsstiller har allerede begrundet sit Forslag, og jeg mener ogsaa, at Mange af dem, der inddømmes i Tugthuset, ikke ere saa moralsk fordærvede, og altsaa lettere ville blive forbedrede i Enkelcelle, end Mange af dem, der inddømmes i Forbedringshuset. Jeg troer ikke, at man ubetinget kan sige, at en Morder er et mere moralsk fordærvet Menneffe end en Thy, skjøndt Forbrydelsen i og for sig jo er meget større. At der netop er anført i det

nævnte Forslag $3\frac{1}{2}$ Aar, har den ærede Forslagsstiller forsvaret. Det er af Hensynet til Maximummet af den til Cellestraf forandrede almindelige Forbedringshusstraf. Den ærede Ordfører yttrede, at $3\frac{1}{2}$ Aar var for meget, og at man i andre Lande ikke havde en saa lang Cellestraf. Det er muligt, at jeg tager feil, men det forekom mig, at den Udtalelse faldt fra hans Læber, og jeg skal da dertil bemærke, at i andre Lande har man en meget længere Cellestraf end $3\frac{1}{2}$ Aar, saaledes f. Ex. i Norge, ja endog saa i Holsteen. Jeg er af den Mening, at det burde være Domstolene, der bestemte Straffens Natur fremfor Administrationen, og hvorfor? Fordi for Dommeren, der har optaget Forhøret, der kender alle Acterne, ligger Forbryderens Levnet ligesom oprullet, forsaavidt man kan komme til Erfaring derom gennem strevne Papirer og Acter, og den Maade, hvorpaa han har teet sig, for at skjule sin Forbrydelse o. s. v. Jeg troer, at Dommeren nærmest kan bedømme, hvorvidt Forbryderen skal idømmes den ene eller anden Straf, bedre end Administrationen, der, som bekendt, kun kan have sine Efterretninger fra Fængselsdirectøren, som jo kan have meget forskellige Begreber og Anskuelser i den Henseende; ja selve Administrationen er ikke altid den samme, hvorimod der hos Domstolene altid maa findes noget mere Constant end hos de andre Autoriteter. Jeg skal endnu kun, da Sagen er saa vidtløftigt omtalt, nævne en eneste Uttring af den ærede Rigsdagsmand for Svendborg Amts 3die Valgkreds (Vesjen), som gik ud paa, at det ogsaa saae besynderligt ud, at man, naar man byggede Cellesfængsler, ikke